

regler, og de gjorde det i total tavshed. I dag er det ikke tavshed, i dag er det store ord, vi hører.

Og hvad handler det her om? Ja, det handler om, at i ordentlige demokratier er man ikke samtidig medlem af regering og Folketing. Sådan en ordning så vi gerne indført i Danmark, men det kan vi ikke få flertal for. Nu indfører vi i det mindste en frivillig ordning, således at de, der selv ønsker det, kan indføre den skelnen mellem regering og Folketing, som burde være fast regel.

Det synes jeg er fair nok; det er et skridt på vejen, så det vil vi gerne bidrage til.

Men Venstres og De Konservatives holdning kan jeg kun se som udtryk for en principløs og umaskeret bjergsomhed.

Jørgen Estrup (RV):

Det har været en ganske speciel oplevelse at deltage i arbejdet omkring L 124 og det tilknyttede beslutningsforslag. Jeg tror roligt, jeg kan sige, at nogle af politikerne fra V og K – jeg tror, jeg vil nøjes med at fremhæve dem i denne her sammenhæng – har ikke levet op til de sædvanlige krav om seriøsitet. De har været ekstremt populistiske, og jeg vil godt føje til: indimellem på grænsen til det tarvelige.

Jeg synes, at fru Birthe Rønn Hornbech her for et øjeblik siden understregede karakteren og lødigheden eller den manglende lødighed i argumentationen ved at bruge en formulering, som gik på, at der her var tale om, at man ad bagvejen får folk ind, som ikke kunne få det nødvendige stemmetal. Jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech kan mindes fra førstebehandlingen, hvordan vi repeterede Venstres historie fra valget i 1973, hvor Venstre som bekendt ikke fik et godt valg. De mistede adskillige gruppemedlemmer, dannede derefter alligevel regering, havde store problemer med at fylde en ministerliste ud og hentede derfor seks af de medlemmer, som netop var faldet ved valget, ind. Og så skal man høre en sådan udtalelse fra fru Birthe Rønn Hornbech; det synes jeg er pinligt.

Men debatten har jo også indimellem haft sine mere muntre, og jeg vil sige komiske sider, og jeg tror, at hr. Grove vist nok scorer topkarakter i den sammenhæng. Det var lidt af en oplevelse at høre hr. Grove fortælle om, hvordan Folketinget nu måtte udbygge Folketingsalen, fordi der blev gennemført ministerorlov. Enhver ved, at i 1993 nedlagde tre radikale ministre og en fra Kristeligt Folkeparti deres mandater og fik stedfortræderne ind, altså præ-

cis det samme, som der nu er overvejelser om. Førte det til nogen ændring af Folketingsalen? Nej, det gjorde det ikke, og derfor måtte vi også opleve, at præsidiemedlemmet endnu en gang ikke havde hold på facts, men prøvede at sælge en umulig historie, som omgående blev dementeret af resten af Præsidiet inklusive Folketingets formand.

Jeg synes ikke, det gør hr. Grove og Det Konservative Folkeparti ære, at man prøver at fordreje debatten på den måde, men det er meget typisk for, hvad der er sket.

Og jeg konstaterer selvfølgelig, at de, der har ført sig specielt frem i denne debat, har været politikere fra V, K og Z, og dermed har vi jo også fået markeret, hvad det her drejer sig om, nemlig striden mellem en opposition, som ikke kan sidde stille på deres stole af iver for at komme til, og en regering og nogle regeringspartier, som prøver at lave arbejdet.

Lad mig så blot føje til, at man under udvalgsarbejdet har gjort, hvad man kunne for at lege den kendte leg: Find fem fejl. Og resultatet har mildt sagt været pauvert, ikke et hår i suppen lykkedes det at finde. Derimod lykkedes det ganske mange gange at få et klart svar om, at her var der ikke noget at komme efter.

Hr. Grove har været en af dem, der har ført sig kraftigst frem, men jeg tror, jeg vil undlade at citere flere af de lidt pinlige episoder. Jeg kan dog nævne en, nemlig når hr. Grove taler om, hvad baggrunden var for at indføre vederlaget til ministre tilbage i slutningen af 1950'erne, hvor vi måtte konstatere, at Det Konservative Folkeparti gik foran i bestræbelserne på at sikre, at ministre, uanset om de var medlemmer af Folketinget eller ikke var medlemmer af Folketinget, fik nøjagtig samme løn. Hvem gjorde sig især anstrengelser for det? Det gjorde den daværende konservative ordfører, hr. Ole Bjørn Kraft. Men hr. Grove er lidt historieløs, og det er som bekendt ikke nogen god ting som konservativ.

Derfor skal jeg blot slutte af med at sige, at jeg håber, at vi fremover kan finde tilbage til en lidt mere seriøs tone.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu skal jeg naturligvis ikke kunne udtale mig om, hvorvidt hr. Estrup har en syg moster, men for mig lød det lidt som en tale for hr. Estrups syge moster.